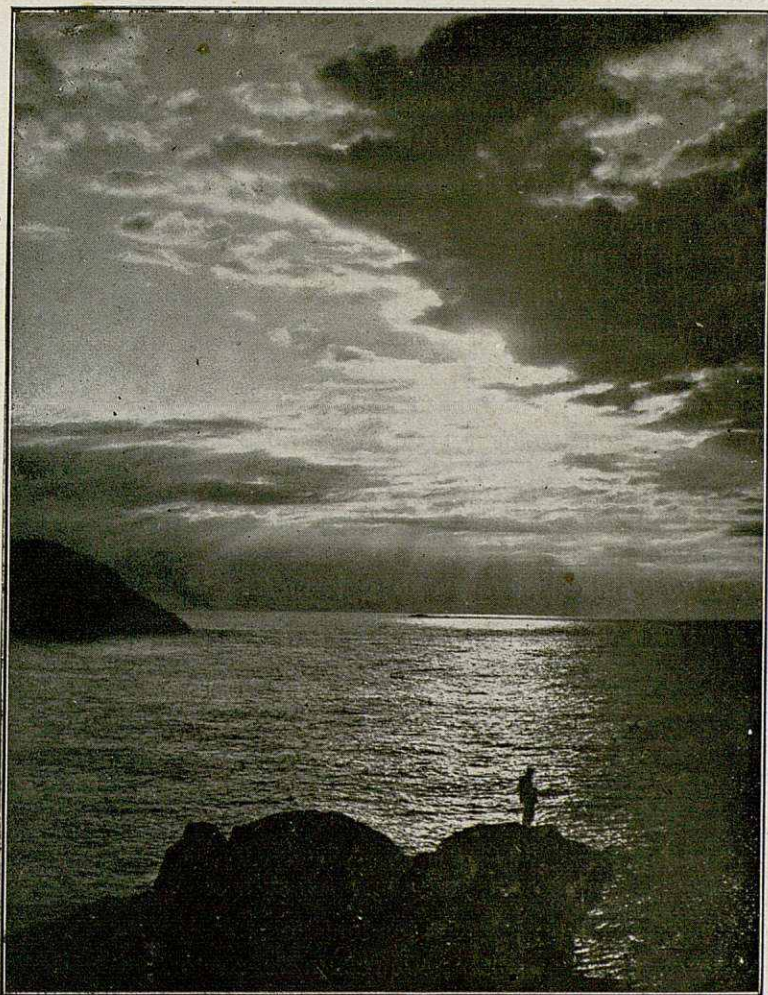

ANY III.

PALAMÓS, AGOST DE 1916.

NÚM. 33.

MARINADA

CONTRA LLUM.

Clixè d'en Juli Pallí.

TARDE D'ESTIU

L... en tarde xafagosa, dos núvols
tot just nats... VERDAGER.

Fa un sól que el cap ataubia. Que mortes van les mosques!
La són tanca mos parpres : la mandra reina en mi.
No ho sé; però abans que escampi la nit ses negres fosques
Perilla que l'atmòsfera desfogui son verí.

Negrenques nuvolades, ja es veuen tras la serra,
D'argentea corona cobert son cap pel sól:
Sobergues, dirigeixen sos ulls damunt la terra
Fent retrunyir els aires amb llur afrós udol.

El cel tot s'enturbina: El tro allà lluny brugola:
Del cel la blava capa els núvols van tapant,
I al cim de les muntanyes l'herbatge tot tremola
Pel vent que la tempesta congría a son davant.

El llamp per dins dels núvols amb furia serpenteja
I amb llum sagnosa i trista barnitza els espais;
Dels núvols en l'espatlla la veu del trons oneja,
Com penyes que rodolen damunt d'un bosc de fais.

Ja passen, precursoras del foc de la tempesta,
Boirades que el vent porta damunt l'ombrós terror;
Les àligues traspassen, com reines de la festa
I al tètric bram del núvol, retira el jornalier.

El vent amb furia arriba: les mares, cridant, corren,
Al nins que als carrers juguen amb tant de pler i goig:
Els núvols ja s'atansen, s'eixamplen i s'escorren
I es pinta la comarca d'un tètric color roig.

Els arbres s'esbocinen; la pols amb furia s'alça;
Les portes i finestres se tanquen amb remor;
La veu de les campanes per l'aire, trista, passa
I els llamps, que sovintegen, augmenten sa tristor.

Arriba la tempesta: ja peten les teulades;
El trons i llamps no paren; són reis ja del contorn;
Les aus en llurs nius jauen, les cases són tancades
Plorant, dins, els pagesos les perdues d'aquest jorn,

Ferésteg és l'aspecte; mirar-ho sols aterra:
Dels trons damunt les cases se sent el greu cruïxor;
Els núvols se complauen trinxant, damunt la terra,
Els fruits, amb aiga i pedra que llencen amb virior.

De portes i finestres passant per les esquerdes
Feréstega s'ovira del llamp vermella llum,
Ensems en les llars cremen les herbes encar verdes
Per Sant Joan collides per fer als núvols fum.

Al cel llurs precés adrecen faels qui en les llars ploren,
Porucs i amb fè ells enlairen sa pensa i cor a Deu,
I el Deu del llamps, placèvol, veient que amb fè l'adoren
Escolta en mig dels núvols llur tremolosa veu.

Els trons disminueixen; la pluja és acabada:
De les veïnes serres els trons s'ouen al sí,
Pagesos ja revolten mirant-se l'encontrada,
I en mig d'un fons blau-negre surt l'Arc de Sant Martí.

PERE BOLIART.

Pinós, Juny de 1916.

Crònica local

La construcció del port i les actuals ordenances municipals han canviat de soca a arrel un bon costum palamosí. Molt temps ha, les casetes de banys eren enfonsades a trenc d'aiga, permetent remullar-se, a tot pler, a aquell qui no volia ésser vist de ningú. Exigeix ara la llei que, de fer-se com se feia, hi hagi, sempre, vora els banyistes, un tripulant de bot; i com que la precaució, a més d'augmentar les despeses, lleva també la ventatja de banyar-se en solitud, els mestres fusters, constructors de les casetes, res no acompliren l'any passat, però en el present, induïts pels sol·licitants, han construït casetes menudes amb el material de les antigues. La fondaria de la nostra platja és molt propera; ço que, ara, únicament pot interessar a nedadors, era motiu de fama i predilecció en temps de la mestrança, car feia bo de donar fusa als vaixells més grossos. En la platgeta nova, formada al recolze del mur de contenció, també hi han banyistes. La tropa de xavals troba avinenta l'escollera, qui mira a mig jorn, per poder capbuçar-hi sense perill.

Bones i satisfactòries noves podem donar d'un estol de clergues afectes a la vida palamosina o a MARINADA. Mossèn Josep Bruñol i Mossèn Lluís G. Pla, després de brillant carrera, han cantada missa nova, aquell en l'església de nostra vila, aquest en la de Santa Susagna del Mercadal de Girona. Mossèn Enric Jordà ha obtingut el número 1 en els exàmens de l'Escola Superior del Magisteri; a les moltes felicitacions que ha rebudes per son triomf asseynalat, hi unim la nostra ben calurosa; a partir del nou curs, ocuparà la càtedra de Gramàtica i Literatura en l'Escola Normal de Girona, on rendirà honor a la literatura catalana. El vicari de la nostra parroquia, Mossèn Albert Figa, excel·lent gregorianista, assistí a Besalú als magnífics exercicis de gregoria que hi donaren els monjos.

Produint vera expectació, arribà, al començament de la mesada, l'automòbil d'en J. J. Montoro. El luxe del vehícol arrencà admiratiu clamoreig. La competència, iniciada amb virior i interessantment seguida per una multitud de curiosos, hagué sobtada fi, a causa d'averia.

Llampecs de lluita social han arribat fins a la nostra terra. La tripulació del vapor *Teresa Pamies*, per tal de secundar la vaga marítima, abandonà el vaixell en nostre port; nova tripulació la substituí i el vapor reprengué sa via. De la vaga ferroviària no n'apercibírem cap senyal. Aquí la vaga és forçosa i llarga. Cap novitat en les fàbriques, si no és el canvi de la Societat La Electrica de Isaac Matas a Societat Anònima amb un capital social de 1060000 pessetes. Continúa, ferma i viva, la competència entre les Companyies Elèctriques: l'Energía Eléctrica ofereix fluïd a meitat del preu corrent. Hem tingut ocasió de resseguir l'important Memoria de La Cambra de Comerç, on és presentada la balança mercantil de la nostra regió. El vapor *Begoña*, on carregà la « Corchera Internacional » una molt important partida de discs i palies, va cremar-se a Barcelona, on havía recalat per a fer carbó; part de les mercaderies han estat retornades a la nostra vila per a conseguir-ne tot el profit possible. Per mor dels submarins austríacs, la navegació és trastornada: en nostre port fou ancrat, molts dies, el brik-bark italià *Sofocles*; el *Aleramo B.* estigué a punt de fondejar en la badia de la Fosca, creient que era la de Palamós. Els habitants del *Jeroglífic* i dels altres xalets quedaren pasmats, en veure l'arribada d'un carregament de suro.

A benefici del simpàtic mestre Sr. Pamies, l'Agrupació Lírica organitzà una funció, la qual, per començ, hagué *Los bohemios*. Altra vegada demostraren els aficionats el poc amor a les repeses; és vist que tots volen estrenar obres, i faràn molt bé en no donar sinó primeres, car sempre hi triomfen. Conreant el català, el triomf és encara més assegurat, per ço que personatges principals i secundaris, tots se mouen i parlen desinvoltagent, creant un conjunt molt acceptable i laudatori. Tal succeí en el saïnet *Guspires d'amor*,

novitat molt agradable per esser el bateig literari de dos joves palamosins, en Juli Ribas i en Carles Sanner. Diu molt a favor dels novells autors que la primera producció dominés el públic, fent-lo riure a pler i no causant-li el més petit cansanci. N'és motiu la bona presentació de tipus, com la parella de nuvis rurals, exquisidament interpretada per n'Alelí Ferrer i en Trifó Xicoira. Recorda el saïnet un de castellà *Doce retratos seis reales*, on són pintades les engunies d'un fotògraf. En la producció d'en Ribas i d'en Sanner hi ha, a més, un tema amorós ben aconduït. Es de doldre que autors i director deixessin passar tres xistos innecessaris a la trama escènica, del tot impropis a la societat que l'Agrupació té la virtut de congregar. Per a quedar bé, hauríem de citar tots els interpretadors. Reberen els autors forta ovació, en la qual juntàrem nostra veu. Sigui ella estímulo de l'afició literaria. En el curs de la representació de *El pobre Valbuena*, el beneficiat va rebre mostres de simpatia.

La Capella, formada per elements de l'Orfeó *Aucellada* ha rebut cartes de persones enteses, felicitant-la per l'ajust amb que executà la *Missa Pontificalis* de Perosi, en l'esglesia de l'Hospital, el dia de la Verge del Carme. En el presbiteri hi havia la primera autoritat i l'Administrador de l'Hospital, el mestre en Josep Rocas. L'ensendemà a la parroquia, hi hagué missa per l'ànima dels marins morts durant l'any.

El sovinteig de les festes musicals prova que l'afició arrela. En el Casino *La Unión* el sextet del Cine *Ideal* oferí, el dia de St. Jaume, el següent concert: *La Princesa dels Dollars*, *Menuet* de Gervasio, *El Diluvi* de Saint Saens, *Gavota* i *Minuè* de Gluck. La distingida concurrencia va premiar amb llargs aplaudiments la labor dels artistes. A nostre humil entendre, els artistes havien de tocar en el saló, en lloc de la tribuna, i el seti dels oients havia d'esser en diversa forma.

L'Orquestra del Centre Federal té un bon seguit de contractes.

Les festes de societat en el Jeroglífic són amenitzades pel pianista Ferrer i el violinista Conchs.

La tongada de festes majors, amb atractius de bones orquestres i partits de foot-ball, desanimà molt el passeig de Lòpez Puigcerver. Els plàtans del passeig han feta,enguany, bella brotada, mercès a la bona disposició de l'Ajuntament, qui ha feta una canalització per a regar aquelles plantes.

A l'enterrament de n'Antoni Cateura (q. a. C. s.) hi havien totes les persones representatives de Palamós. N'Eladi Cateura, regidor, amb tal trist motiu se vegé acompanyat de son germà en Baldomer, inventor del piano Pedalier Cateura.

Fa ja dos mesos que actúa en l'Escola Graduada el professor en Tomàs Girbal. El mestre palamosí, en Martí Tauler, ha estat escollit per a regentar

una de les seccions de les Escoles de Rubí. En Lluís Palet, empleat de telèfons, fou destinat a Mollerusa. Passà l'inspector del timbre.

Els obrers del moll tiraren minades en la barcaça grossa que un temporal enfonsà. Un home se vegé agredit i ferit: l'agressor fugí, però fou agafat en les mines de Montràs. En el Padró hi hagué baralles a cops de pals. Tampoc ha mancat aquest istiu el gos rabiós. Passà una caravana de bohemis. En el poc moviment del moll se destaca una barca carregada de trumfes, on acuden molts de compradors.

Lloa

Del llibre **Noves cançons.**

O, llengua nostra! Per dir ta lloança
de tu mateixa pendria l'accent,
com de la cobla la noia que dança
en pren el ritme que marca amatent.

Jo no vull dir si ets més bella que d'altres
ni si ets més dolça o més aspra tampoc :
per rès d'això t'amaríem nosaltres
si una altra llengua sigués al teu lloc.

Més, ets la nostra; i això és la més clara
lleï de l'amor evitern que et tenim,
o, sempre nostra, sol·lícita mare
que mai no'ns deixa sinó quan morim.

Tu no series com una tonada
que les oïdes recullen del vent
i és oblidada després de cantada
per una nova cançó més placent.

Lla on anem tu vindràs amb nosaltres,
a tota banda que sia del món;
podrà la veu pendre el só de les altres
però del cor tu seràs al pregón.

Car tu no véns, com les altres, de fòra,
com veu estranya que ens porta l'oït,
sinó que vius amb nosaltres tot'hora
i ets el só únic del nostre esperit.

Ets com l'esposa que ens guanya el respecte
i ens entrellança amb la seva bondat:
per tu l'amor més fidel i perfecte
i per les altres la noble amistat.

JOAN ARÚS.

Centre Empordanès a Barcelona

Important, en tots aspectes, serà la novella entitat de la qual el Sr. Governador ja ha aprovat els Estatuts. Compta ja amb més de 200 socis. Els seus instauradors volen que singui el reflexe viu de la nostra contrada lluminosa. Hi haurà una exposició permanent dels productes de la terra, una gran biblioteca i un ver arxiu de totes les coses empordaneses que puguin aplegar-se. La Societat estarà domiciliada en el carrer del Pi, número 11. Mos afanyem a anunciar-ho per a que tots els empordanesos no deixin de respirar el repòs i solaç que hi haurà en el casal representatiu. Allí es farà el miracle de percaçar la vera germanor.

Llibres

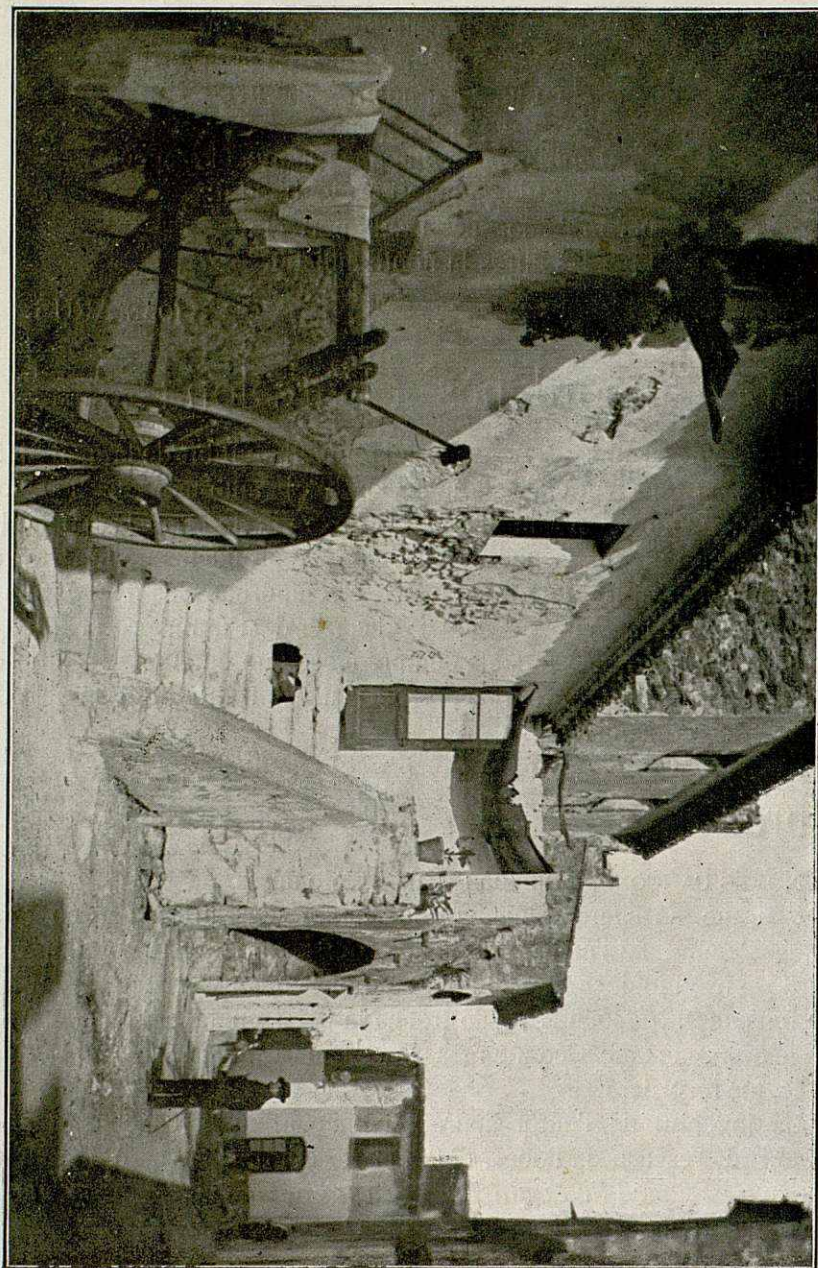
NOVES CANÇONS, d'en Joàn Arús i Colomer.

Plau-me, en singular manera, la lectura dels lírics, per ço que en les poesies s'emmiralla l'ànima del poeta, com en un llac la volta blava. Artifici en lirisme és el major pecat que l'artista pot cometre. La sinceritat ha d'esser ferm fonament. En Joan Arús no trenca la llei i en la seva obra *Noves cançons* apareix tan sincer com en les precedents *Cançons al vent* i *Sonets* que ja el lector recordarà.

La joventut de l'autor apareix bellament en les cançons amoroses. La nota mística ressurt, en l'obra, neta i clara, contrastant amb alguna impressió crua, com la *Cançó de la qui fou bella*. Petits moments de la vera inspiració esmalten l'obra, tals com els versos *O aquesta furia crudel*, *El vent retia son furor suara*, *A dins de l'hort hi ha un presseguer*. Tanca el llibre una de les composicions més corprenedores, la poesia *Lloa* que transcrivim.

El llenguatge de n'Arús, com ja tenim dit, és molt depurat, i el raig d'inspiració prou abundós per a poder-ne esperar una gran producció.

DEL PALAMÓS ANTIC.

Clixè d'en Joan Bla. Camós.

Pit i fòra

ENTREMÈS.

BAL. Molt. Però aquest jove no 't farà cap mal ! Tot és per massa carinyo.

RAM. I fins ara no m'ha conegut !

BAL. Quan al cap d'una temporada se li apagui aquest foc que diu que porta a dins, es quedarà més manso que un anyell.

RAM. Però jo ja estaré cremada i fins morta i enterrada !

BAL. Molt serio. Això també podria ser.

RAM. Exaltant-se per graus, fins a explotar. I és aquesta la seva estimació ? Es aquest el pervindre que m'ofereix ? I, qué farà vostè tot sol, si jo tinc d'abandonar-lo ? Qui li portarà les sabatilles quan torni a casa ? Qui li tindrà el dinar a punt a l'hora ? Qui li posarà el burro al llit per' que'l trobi ben calentó quan s'hi fiqui ? Qui li arreglarà cada dissabte el bolado purgant ? Qui li sorgirà els mitxons i li cosirà els botons que li caiguin ?... Si visqués la pobre mamà !!... Que no ho veu que un home sol és com un forn sense pastera ?... I jo ni el vull deixar a vostè... ni em vull casar amb aquell home ! Ara mateix, vaig a aquell cuarto, El de l'esquerra. li planto dues bofetades, em tiro daltabaix del balcó i pego foc a la casa !

BAL. Imitant-la. Patatim ! patatum ! patatam ! pim ! pam ! pum ! Ja està !... Jesús, quin caparró ! Jo crec que en Venanci ens ha encomenat la bogeria a tots. Canviant de to. Ja veuràs: transigim.

RAM. Esperançada. Qué vol dir ?

BAL. Segons ell, ara vindrà son pare que és metge. Aquest ens dirà si la bogeria de son fill és o no curable, i segons lo que ens digui, pendrem una determinació o altra.

RAM. Sí; perquè vostè va donar la paraula, perquè jo 'm casés amb un home sà, no amb un boig.

BAL. Mira: d'això no se 'n va resar... però pot ser una sortida.

RAM. Ell a vostè no el tracta gens bé.

BAL. Pitjor que a un gos.

RAM. Jo, que li conec el geni, he estranyat com ho aguantava.

BAL. Per' no donar un disgust a la tia Pepa... O, i a tu que no sé que volia fer-te ?...

RAM. Morir-nos tots dos !... Aixafar-me !... Rebregar-me !... A una senyoreta no se li enraona aixís !

BAL. Ja tens raó, ja !... Sinó que jo no l'entenia gaire bé, i quan em feia càrrec de lo que deia, ja havia passat l'ocasió... I després, que m'ha sobtat !... Jo esperava un promès carregat de flors i de carmel·los, i ha vin-

gut un castell de focs artificials engegant coets i piules !... Contemporitzant No t'espantis: ja veurem com s'arregla la cosa. Ara que el conec, trobo que tens una mica de raó en no volguer-lo. Quan vingui son pare el confessaré, i si la cosa no es presenta ben clara, no li dono l'absolució.

RAM. Escoltant pel fons. Entra algú.

BAL. Dec haver deixat la porta oberta. Potser és el pare...

RAM. Apart. Qui serà ? Alt, a son pare. Sobretot...

BAL. No 'n passis ansia.

ESCENA VIII

Els mateixos.—Pau, pel fons, fingint ser el pare de Venanci. (Cabell, barba i bigoti blancs. Pulcrament vestit de levita).

PAU. Des de la porta del fons. *Ave ! Salux, populi !* Es al Sr. Baldiri i a la seva simpàtica filla a qui tinc l'honor de saludar ?

BAL. Servidors seus.

RAM. Apart, reconeguent-lo Don Pau altra vegada !

BAL. I vostè deu ser el doctor Pons ?

PAU. *Ego sum.*

BAL. Qué diu ?

PAU. Que, sí; que sóc jo.

BAL. Doncs faci 'm el favor de seure, perquè hem de parlar d'una cosa de molta importància.

PAU. Avençant. Permeti 'm abans ! Ha vingut el meu vàsteg ?

BAL. Qui, diu ?

PAU. Que pateix d'*hipocofosius*, vostè ?

BAL. Qué vol dir ?

PAU. Si és dur d'orella.

BAL. Nó, senyor; però com que em diu coses que no 'les entenc...

PAU. Li pregunto si ha vingut el meu fill ?

RAM. Sí, senyor; és allà dins. La cambra de l'esquerra.

BAL. I d'ell precisament vull parlar-li.

PAU. Doncs, sèc i escolto. S'asseuen tots.

BAL. Apart. Gràcies a Deu ! Alt a Pau. Vol fer el favor de dir-me si en Venanci sofreix alguna enfermetat ?

PAU. Després de pensar. No ho sé; però si efectivament presentés un conjunt de fenòmens patològics units per llaços comuns, d'aquests que trastorren l'ordre material de l'organisme, i dels que vostès, els profans, en diuen malaltia, els estudiàriem, formàriem el pronòstic i el diagnòstic fundats en els símptomes, alteracions anatòmiques, causes, curs i efectes terapèutics, veuríem si és una *infirmetas* general *diatèsica* o *ca-*

quèctica, o bé localitzada, coneixeríem les accions subordinades a les seves condicions individuals d'edat, sexe, temperament, idiosincràcia i predisposició; i una vegada coneguda la curariem, perquè com diu el sagut aforisme d'Hipòcrates: « *Si sufficerit medicus ad cognoscendum, sufficiet etiam ad curandum* ».

BAL. Apart, a Ramona. No l'he entès d'una paraula! I tu, noia?

RAM. Tampoc.

PAU. Això vol dir, que si està malalt el curarem, perquè hi ha un altre aforisme que diu: « *Ars longa, vita brevis* ». I si l'art és *longa*, bé ha de procurar que la vida no ho sigui tant de *brevis*!

RAM. Apart, a Baldiri. Papà: aquest també és boig.

BAL. A Ramona. Espera. Alt; no savent com dir-ho. A mi m'ha semblat que el seu fill... i dispensi'm la manera de dir-ho, perquè jo no 'n sé de paraules com les que vostè gasta; em sembla, dic, que... que té un perdigonet a l'ala!

PAU. Amb molta calma. Podria ser!... Està tan enamorat de la senyoreta, que la mateixa passió pot haver-li creat un estat morbós, per un fenomen de *deuteropatía*, i com que un morbo pot provocar-ne un altre, li haurà promogut una excitació cerebral. Però no s'espanti: que es casin, i, un cop casats, retornarà a son centre, perquè *remota causa remove-tur effectus*.

BAL. Apart, començant a enfadar-se. *Ora pro nobis!* Alt. Dispensi: si em parlés en català... perquè el llatí no l'entenc gaire...

PAU. Doncs hauria d'estudiar-lo.

BAL. No haig de ser ni capellà, ni apotecari... amb això, no m'hi parli més. Apart. Ja 'm comença a pujar la mosca al nas! Alt. Bé; acabem d'una vegada: lo que jo vull dir-li és que fins que en Venanci es trobi bé, el casament no pot tirar endavant.

RAM. Apart. Gràcies a Deu!... Respiro!

PAU. S'aixeca i tots el segueixen. Què diu, ara? I que pensarà la seva germana, la senyora Pepa, ella, que és tota una persona, un cap ple d'intel·ligència, una robusta matrona, *mens sana in corpore sano*?

BAL. Que pensi lo que vulgui. Jo no puc entregar la meua filla a un home malalt.

PAU. I que, per ventura, hi ha ningú que no ho estigui? La senyoreta mateixa, no riu mai?

RAM. Sí, senyor.

PAU. Doncs, està malalta! *Risus est species convulsionis, vel spasimi convulsivi*. A Baldiri. Vostè mateix...

BAL. Sà com una poma.

PAU. Ho dubto... Em permet que l'examini?..

BAL. Faci, faci...

Baldiri s'asseu, s'aixeca, etc. i Pau el pulsa, l'ausculta, el polsa, l'examina, etc. segons va indicant el diàleg.

PAU. Desseguida sabrem si hi ha alteració de líquids i de sòlids... La pell... nó, no sofreix de *dermatosis*... La boca... no hi trobo la *periostitis alveolo dentaria*... Els ulls... no hi ha *atrofia òptica*. Camini: res d'*ataxia*!.. El cor... ni el símptoma més petit d'*insuficiència aòrtica*... Els pulmons... no hi ha *edema precancerós* ni *cavernes*... El ventrell... Gran exclamació. O! O! Deu meu! Ara ho he trobat!

BAL. Alarmat. Qué diu aquest home?

PAU. Gravíssim! Gravíssim!

RAM. El papà?

PAU. Sí; té el ventrell malalt.

BAL. No m'espanti!...

PAU. Sofreix sens adonar-se'n!... Pateix d'aquesta amplia expansió del canó intestinal, que es troba al començament de la part *infradiafragmàtica* entre l'*esòfag* i l'*intestí prim*, a la banda superior de la cavitat abdominal corresponent a la regió *hepigàstrica* i a l'*hipocondri* esquerre.

BAL. Un xic espantat. Totes aquestes malalties tinc?

PAU. Per'curar-li aquest ventrell, és precis provocar-li una reacció *flatulenta affectio mirachialis*.

RAM. Apart a son pare. Aquest encara em fa més por que l'altre!...

BAL. Quin mal li he fet jo a n'aquest home?

PAU. Però jo el goriré! Avui dia, la ciència ratlla a gran alçaria! Seria un cas de consciència deixar-lo morir! Perqué vosté es moriria un dia o altre!... Si no's posa desseguida en cura, no hi ha home per trenta anys!...

BAL. Ja m'hi conformo!

PAU. Encara que vosté s'hi conformi, l'humanitat no pot conformar-s'hi. Allà ont hi ha un mal, s'ha d'atacar, sigui com sigui!

RAM. I s'hi atacant-lo s'escursa la vida del malalt?

PAU. Passa moltes vegades... pero la ciència no'n té cap culpa. Qui la té, és el malalt, per falta de resistència. A Baldiri. Jo ara no puc dir-li quina és la enfermetat del seu ventrell, si una *gastritis hemorràgica*, o *llaga rodona*, o *rampes*, o *cranc*, o *dilatació*, o *cirrosis*, o *neoplasma*, o *cardialgia*, o *gastralgia*... però ho sabrem desseguida...

BAL. Com?

PAU. Amb un invent meu. Treu una lupa i un estoix d'eines de cirurgia. Veu aquest vidre rodó?.. Es molt senzill!.. Amb el bisturí es fa un foradet en el ven-

trell, s'hi coloca el vidre, i ho contempla tot amb la mateixa tranquil·litat que si es mirés lo que hi ha en un aparador d'una botiga.

RAM. Fingint espant. Ai, papa! no s'ho deixi fer!

BAL. Fora de sí. Un *caracu!*.. Apart. Em farà renegar aquest ximple!

PAU. A Baldiri. Vostè s'assenta aquí...

BAL. Amb tò de desafiú. O no m'hi assento...

PAU. Jo li faig el foradet...

BAL. Estremint-se. O no me'l fa...

PAU. Li coloco el vidre...

BAL. O no me'l coloca...

PAU. I li veurem tot lo que té pels interiors, el treball del ventrell, si s'omple de substàncies indigestes i viscoses, els moviments gàstrics... tot... tot!..

BAL. Amb sorna. Quin cinematògraf més bonic, oi?

RAM. Apart. Fugim, papà!

BAL. Escolti : qué ès metge o ès butxí, vostè?

PAU. Amb dignitat. No insulti la ciència!

BAL. Que'l paguen per' assassinar-me?

PAU. Em faig superior a tanta injúria! Ja se sab que els malalts es resisteixen sempre a les ordres del metge; se 'ls ha de curar contra la seva voluntat. Però jo estic previngut: el mocador... el cloroform... Treu un frasquet i figura tirar líquid en el mocador. Olori!... cuiti!

BAL. I que haig d'olorar, home!

RAM. Fugim, papà!...

PAU. Perseguint-lo. Si no de grat, per força!... Vingui, home, que s'esbrava!...

BAL. Fugint i cridant. Socorro!... Auxili!... Assassí!... Lladres!...

PAU. Apart a Ramona. Fiquin-se dins!

RAM. Emportant-se'l. Anem-hi, papà!...

BAL. Auxili, que'm maten!...

ESCENA IX

Els mateixos — Pepet, amb bastó, pel fons, precipitadament.

PEP. Que és aixó? Que passa?

BAL. Aterroritzat. Aquest boig, que'm vol foradar la panxa!...

RAM. Pepet, per Deu!... Salvi'ns d'aquest home i de son fill, que tots dos son bojos!

PAU. No faig cas de rès! Vull curar-lo encara que 'l mati!

BAL. Bufa!

LLUIS PUIGGARÍ.

(Acabarà).

Moviment del port durant el mes de Juliol de 1916

ENTRADES		TONELATGE	SORTIDES		TONELATGE
Vapors	18	14.020	Vapors	19	15.287
Barcos de vela	15	685	Barcos de vela	13	508

Operacions de la Caixa d'Estalvis

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
55	4.339	18	2.923	2

Estació pluviomètrica

Aiga recollida durant el mes de Juliol: 23'5 mm.

Registre civil

Mès de Juliol

Naiixements: 1. Miquel Casagràn i Servià.— 2. Maria Assumpció Llorens i Costart.— 3. Concepció Font i Pujol.— 4. Ascenció Bernal i Díaz.— 5. Carles Gadea i Fequiell.— 6. Francisca Sánchez i Sánchez.— 7. Alfred de la Fuente i Lorente.

Innomenats: 1. Fitó i Pallí.— 2. Pujol i Llinàs.— 3. Estañol i Ferrer.— 4. Illa i Pascalet.— 5. Dearó i Bena.— 6. Pi i Muñoz.— 7. Pagès i Gich.— 8. Bardera i Danés.— 9. Bagué i Juriol.— 10. Gumbau i Pagès.— 11. Sacot i Ferrer.

Defuncions: 1. Antoni Cateura i Marull, 86 anys.— 2. Lluïcia Areña i Mendez, 33.— 3. Lluïcia Oliveras i Baró, 55.— 4. Josep Pallí i Bonet, 58.— 5. Joana Ferrer i Bahí, 64.— 6. Agna Pellicer i Aulet, 72.— 7. Francisco Rodríguez i Arizo, 14.— 8. Francisco Espadaler i Casagràn, 10 mesos.— 9. Concepció Gou i Cantó, 11.

Matrimonis: 1. Ramón Rabassa i Bech amb Margarida Llorent i Boix.— 2. Lluís Soler i Planas amb Francisca Monforte i Ginesta.

CICLES SANROMÀ

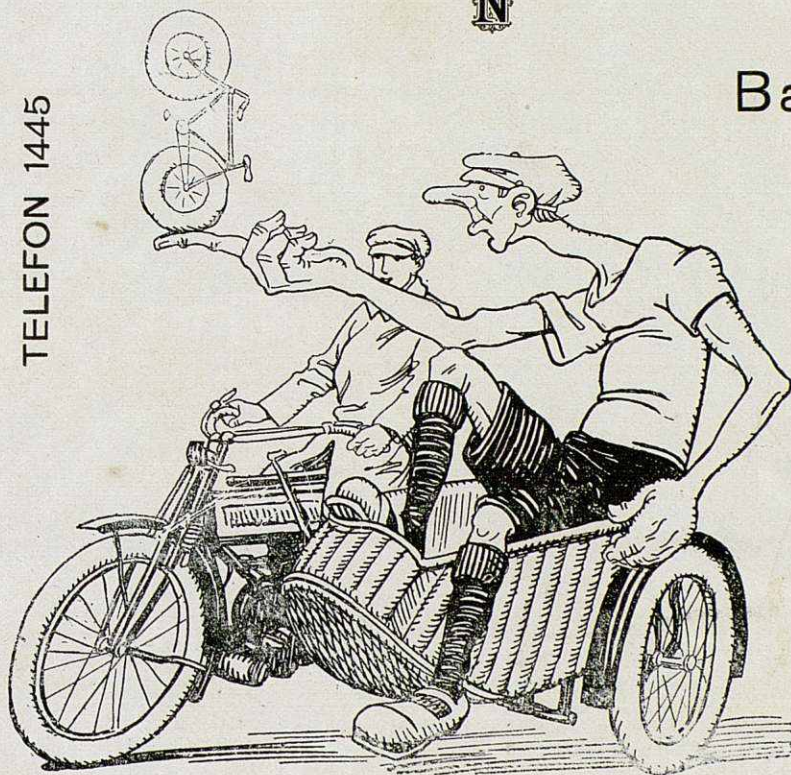
MOTOS

S
U
N

Balmes,

62

TELEFON 1445

B
A
R
C
E
L
O
N
A

RESERVAT

Tintura Brillant

JOAN ANTOJA

• Mar, 39 •

BADALONA